

- e. For Arbejde, som kun varer kort Tid eller er særlig lidet anstrengende eller fyldestgør Formaal af særlig stor almindelige Interesse, kan Arbejdsraadet meddele Dispensationer.
- f. Naar Dispensation iøvrigt er nødvendigt for at undgaa et alvorligt Misforhold.
- g. Yderligere kan Dispensation gives af Arbejdsraadet, naar det store Flertal af de Arbejdere, som berøres af den, ønsker en længere Arbejdstid, og Arbejdstiden dog ikke udstrækkes uforsvarligt.
- h. Naar en Natur- eller Ulykkeshændelse eller anden uforudseelig Omstændighed har voldt Afbrydelse i en Virksomheds Drift eller medført overhængende Fare for saadan Afbrydelse eller for Liv, Sundhed eller Ejendom, maa Arbejdsgiveren mod Anmeldelse til Arbejdsraadet forlænge Arbejdet i fornødent Omfang i to Døgn uden Tilladelse, medens Tilladelse herudover gives af Arbejdsraadet.
- i. For nødvendige Forberedelses- eller Afslutningsarbejder kan Arbejdsgiveren anvende Arbejdere over 18 Aar i højst 7 Timer om Ugen udover den fastsatte (eller ved Dispensation tilladte).
- j. Efter Arbejdsgiverens Skøn kan Arbejdstiden forlænges i højst 50 Timer om Maaneden og 200 Timer om Aaret, naar dette anses for nødvendigt af Hensyn til »særskilt förhållande«.
- k. Arbejdsraadet kan, naar yderligere Arbejde er fornødent, give Tilladelse til en Forlængelse derudover paa højst 30 Timer om Maaneden og 150 Timer om Aaret.

Ved kgl. Anordning kan efter Indstilling fra Arbejdsraadet og med Samtykke af Centralorganisationerne af Arbejdsgivere og Arbejdere visse af de ovennævnte Afvigelser fra Bestemmelserne om Overarbejde, som gives af Arbejdsraadet for enkelte Virksomheder, gøres alment gældende for enkelte Industrier m. v.

Ligesom efter de tidligere Love skal der føres en Overtidsjournal, saaledes at Antegning dog ikke behøver at foretages hver Dag, men først efter Ugens Udgang eller i visse Tilfælde, hvor Arbejdstiden beregnes for en længere Periode, efter dennes Udløb.

Til Bistand ved Gennemførelsen af Lovens Bestemmelser findes ligesom tidligere et Arbejdsraad, hvis Sammensætning er blevet noget ændret ved den nye Lov. Tilsyn med Lovens Gennemførelse føres af Fabriktilsynet.

III. Finland.

Allerede ved Forordningen af 18. August 1917 om Arbejdet i industrielle og visse andre Virksomheder blev der fastsat en daglig Maksimal-Arbejdstid for voksne Arbejdere (paa 10 Timer). Som en Udbygning paa denne Forordning fremkom Loven om 8-Timers Arbejdstid af 27. November 1917, hvis Bestemmelser om Antal af Overarbejdstimer, Betalinger herfor m. v. ændredes ved Loven af 14. August 1918.

Den finske 8-Timers Lov har et meget vidt Omfang, idet den praktisk talt omfatter alle Virksomheder — offentlige og private — bortset fra Landbruget og privat Husførelse, ved hvilke anden Medhjælp end Ægtefælle og egne Børn anvendes. Ej heller finder Loven Anvendelse paa Søfarten, for hvilken Loven af 26. April 1924 om Sømands Arbejdstid gælder.

A. Herefter omfatter Loven:

1. Haandværks- og industrielle Virksomheder.
2. Opførelse, Reparation og Vedligeholdelse af Huse, Havne, Baner, Broer og andet Trafikmiddel.
3. Virksomhed ved Bjærgning og Dykning.
4. Indretning af Bade og Badstuer.
5. Rydning, Rensning, Tørlægnings- og Renholdningsarbejde.
6. Skov- og Brændehugning.
7. Transport og Flodning af Tømmer.
8. Lastning og Losning af Varer.
9. Handels-, Kontor- og Lagervirksomhed.
10. Beværtning, Hotel- og Restaurationsvirksomhed.

B. Virksomheder, der kan ligestilles med ovennævnte.

C. Følgende Virksomheder og Institutioner, for saa vidt de beskæftiger egentlige Arbejdere: